

man nu ser paa det foreliggende Forslag efter de her foreslaaede Ændrings Vedtagelse, ikke alene med Fiskernes, men ogsaa med Fiskeriets og Landets Tarv for Øje, ser jeg ikke rettere, end at det vilde blive en god Fiskerilov, en Lov, som indeholder flere betydningsfulde Fremskridt. Udvalget har gjort, hvad det har kunnet, for at dele Ret og Skel til alle Sider, i saa høj Grad, som det paa nogen Maade er muligt. Jeg skal hermed paa Udvalgets og Flertallets Vegne anbefale disse Ændringsforslag til det høje Ting og den højtærede Landbrugsminister.

Christian Rasmussen: Da Resultatet af den højtærede Landbrugsminister nedsatte Kommissions Arbejde for ca. 1½ Aar eller lidt mere siden kom til at foreligge for Offentligheden, blev dette Arbejde stærkt kritiseret fra forskellige Sider, bl. a. af en Mand, der ved et langt Arbejde i vor Fiskeriudviklings Tjeneste har gjort sig fortjent til at kaldes særlig sagkyndig, og skønt han stod i hvert Fald Flertallet af Kommissionens Medlemmer temmelig nær, maa det siges, at han kritiserede dens Arbejde paa en ret ubarmhjertig Maade. Jeg skal tillade mig at genopfriske i Erindringen nogle Linier af, hvad vedkommende Mand, nemlig Professor Feddersen, den Gang skrev: „Ved et flygtigt Gennemsyn gør Lovforslaget Indtryk af at være et grundigt Arbejde, men tillige af at være Udslaget af megen Imødekommen paa Punkter, hvor utvivlsomt Fiskeriets praktiske Interesser ikke have formaaet fuldt ud at hævde sig overfor de teoretiske. Man faar ogsaa det Indtryk, at Fiskeriets Udøvere indenfor Søterritoriet, dersom dette Forslag i sin Helhed bliver Lov, ville møde Rækker af Bestemmelser, som mere end nogen Sinde ville binde deres Hænder og vanskeliggøre en Udvikling af Fiskerigerningens Teknik. Men et Erhverv er ikke tjent med, at dets Udviklingsmuligheder hemmes. I Forbindelse med dette Hovedindtryk staa to andre: Apparatet til at regulere Fiskeriets fremtidige Udøvelse vil blive et meget sammensat og kostbart, baade i Henseende til Penge og til Mænds Tid, og visse Kontrolbestemmelser ville for Handel og Forsendelse kunne blive meget trykkende“. Dette var altsaa vedkommende Kapacitets Udtalelser, da Kommissionsarbejdet forelaa offentligt. Nu skal jeg indrømme, at der vel neppe er et saa vanskeligt Omraade at lovgive paa, som netop Fiskeriomraadet. Der er mange

forskelligartede Interesser, der gøre sig gældende her, og det er overordentlig vanskeligt at træffe noget, der paa dette Omraade kan tilfredsstille alle.

Jeg skal dog indrømme, at det, naar Aalegaardsspørgsmaalet undtages, ikke er Klasseinteresser, der gøre Sagen vanskelig, ej heller politiske, idet der i Grunden fra alle Sider er god Villie til at bringe det bedste mulige ud af denne Sag. Men naar der desuagtet er saa store Vanskeligheder — stadig Aalegaardsspørgsmaalet undtaget — har det vel nok i første Række sin Grund i det store Ukendskab, vi i det hele have til Havet og dets Beboere, idet vi egentlig staa saa temmelig paa bar Bund vedrørende dette Forhold og staa saa temmelig uforstaaende overfor, hvad der bør gøres for at bringe det bedste og bedst mulige frem paa dette Omraade. Vi have jo yderst ringe for ikke at sige slet intet Kendskab til, om Fredning af Fiskene egentlig talt har nogen Betydning for Fiskebestandens Bevarelse, eller om „frit Slag“, om jeg saa maa sige, i Virkeligheden har nogen skadelig Indflydelse paa vort Fiskeri. Derom vide vi intet bestemt, dertil have vi kun yderst ringe Kendskab. Det er i ethvert Tilfælde ikke bevist, og det, som videnskabeligt er kommet frem, kan tyde baade i den ene og den anden Retning, baade i Retning af, at Fredning vil være gavnlig, og paa den anden Side ogsaa i Retning af, at det at give frit Slag, ikke vil betyde nogen væsentlig Føringelse af de Værdier, vi gennem Fiskeriet nationalt set kunne indbringe. Overfor dette staa vi altsaa temmelig uforstaaende, og jeg tror nok, at denne Ukendskab er Hovedaarsagen til, at det er saa overordentlig vanskeligt at faa givet en Lov paa dette Omraade. Videnskaben staa her mod den praktiske Fisker. Videnskaben siger, at Fredning i saa stor Udstrækning som muligt vil være godt for Udviklingen af vort Fiskeri og vil i Tiden bringe os et større Udbytte af vort Fiskeri, end vi nu have. Men paa den anden Side staa Fiskerne, som, støttede paa mange Aars praktiske Erfaring, sige: ja, det er godt nok med al den Fredning, men vi have Erfaring for, at Fredningsbestemmelser i det hele og store slet ikke betyde noget overfor, hvorvidt vi kunne fiske godt eller daarligt. Der er altsaa ikke ført noget Bevis for, hverken at Fredning eller frit Slag paa dette Omraade vil være heldigt for Udviklingen af Fiskeriet, og det er maaske den væsent-